

Zůstaň klidné, srdce moje, zůstaň klidné
Není pevné, co se životem jen mihne
Ani láska, co šla kolem a co minula tvůj dům
Co do větru v korunách když nedá sílu kořenům

Zavedu tě do lesa, do nejhlubšího lesa
A tam tě svedu z cesty, tam tě opustím
Přikryju tě větvemi, zaházím tě listím
Zbyde z tebe jen hromádka vybělených kostí
Jak z uhynulý srny
Jak z uhynulý srny

Vynesu tě na skálu, až na okraj útesu
A tam shodím dolů, ze sebe tě setřesu
Jako kámen ze srdce, jak srdce z kamene
Odletíš a nebudeš a já také ne
Zmizíš beze stopy
Zmizíš beze skvrny

Kdyby hora mohla mluvit, kdyby kámen hořel
Poručím jí vrhnout se do nejhlubšího moře
Že láska hoře přenáší, bolesti a šrámy
Zapálit ji, nechat shořet jako stoh slámy
A všechno mezi námi
Všechno mezi námi

Zlá, zlá zlá, z lásky k tobě
Zlá, zlá zlá, z lásky k tobě

Zůstaň tichá, duše moje, zůstaň tichá
Otupí se osten, který zraňuje a píchá
Je to jen kámen, který čeká, až ho voda omele
A každá jizva bojovníka časem zdobí na těle